

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 170.

Göteborg den 13 mars 1967.

Käraste Folkpensionärshustrun!

I dag har jag från Uppsala läns allmänna försäkringskassa erhållit bekräftelse på att jag har rätt att utkvittera Oscars folkpension. Den adresseras alltså till mej. Den 15 april kommer den första utbetalningen och så den 15 i varje månad. Tackom och lovom!

I dag har jag också tillskrivit dr Julén och inbetalt kr. 7:- till Social Debat i Farsta. Jag vet ju inte hur Kristet Samhällsliv skickats. Direkt eller genom Riksföreningen. Direkt betyder väl för båda tidskrifterna utlandsporto. Då jag får svar från Julén, ska jag skicka honom vad han vill ha.

Jag skulle väl också sagt att "Beviset" från Uppsala omslötts av ett mycket fint plastfodral i plånboksformat, blått.

I dag har också det hänt att jag varit ute och köpt strumpor till Oscar. Men det var inte så enkelt. Jag gick till Jönsons, där jag köpte förra gången. Dom hade inte ett enda par kvar i ylle och grått. Ett par i något slags blågrått och fult hade dom nr 12. Så gick jag till Ströms. Där fick jag ett par fina engelska - som en fin gammal herre sa att det var - men dom är inte grå riktigt lite melerade men ändå diskreta. Kr. 10:95 kostar dom. Beneå är långa och går tydligen till knäna. Men såna var då inte dom jag köpte förra gången. Men när du skrev långa, så tog jag dom här. Så har jag köpt 2 askar Hummer-anjovis och 1 ask Brio-sill i dillsås. Dom kostar tillsammans kr. 4:95. Det är nog det mesta jag kan få in på 1 kg. Jag hoppas att jag aldrig underlåtit att skriva "Small ~~pack~~ packet" på mina försändelser. Har jag? I så fall borde du sagt det åtte mej omedelbart. Så får jag se när jag kan få iväg detta patetet.

Den 2 mars fick jag kr. 15:- från Agnes Prytz, vilket jag glömde säga i förra brevet. Jag har debiterat er för kr. 8:- som bidrag till Krans till Mia.

I går hade vi ett halvtimmes program i TV från Kina. Sven Olof Karlsson intervjuade Kinas utrikesminister marskalk Chen Yi. Karlsson hade i förväg på hans begäran lämnat in sina frågor. Men marskalken var endast villig att ta upp en fråga, nämligen den om gränstvisterna med Indien. Och vi fik ju veta av denne kines hur hänsynsfulla och eftergivna och hjärtegodas dom varit hela tiden i fråga om hans intresse. Han läste hela tiden innantill på kinesiska. Det gav nog inte något vidare åt någon efter vad tidningarna säger i dag. P-O K. återkommer med fortsättningen och dom hoppas att den ger mer. K. är en mycket fin och duktig intervjuare och ansåg det nog vara något fantastiskt att denne store kines ställde sej till förfogande. Det satt i alla fall långt inne.

Du kanske minns att vi köpte en grav till Ruth. Det var då så att dom upplät ett nytt område på Östra Begravningsplatsen, kanske det allra sista. Och då det inte fanns mer än en plats kvar i vår familjegrav och då vi är så många, så grep vi tillfället. Vi - åtminstone jag - har nog ångrat detta senare. Om kremeringen hade slagit igenom då, så hade det nog aldrig hänt. Nu är det ingen av oss som drar sej för kremering. Denna fråga har vi inte diskuterat förr än jag en gång i våras av Augusta Moberg, Simons syster, fick veta att Moberg varit och hört efter om han kunde få en gravplats på Östra. Olivia är ju nu och då döende, men hon kommer sej igen, som väl är. Jag tror att hans syster sa att Simon grät. Då tänkte jag: Tänk om vi skulle sälja eller överlåta Ruths grav. Och flytta hennes stoft nu efter 10 år till vår familjegrav. Mobergs blev ju så glada. Men ännu visste vi ju inte om det skulle gå för sej. ~~Eller~~ Ebba och Ludde var inte genast så pigga på det, fastän det är dom som haft allt besvär med att ordna med vården av graven under alla år. För Ludde gick det fort att bestämma sej. Ebba var lite mer osäker. Men så gick hon också med på det. Under 10 månader har jag haft en hård kamp med Kyrkogårdss tyrelsen för att få tillstånd att överlåta graven. Det betyder inte att dom varit ovänliga eller besvärliga. Men dom har så många underliga paragrafer, så dom blir hur bundna som helst. Den 25 febr. kunde jag meddela Mobergs att det lyckats. Kr. 1.525:- kostade graven och anläggningen på sin tid. Man hade sagt att upptagningen och flyttningen av Ruth skulle gå till kr. 300:-, som Mobergs skulle betala, kanske skulle priset av särskild anledning bli något lägre än 1.825:- Men kostnaderna

blev till slut avsevärt större. Och Olivia föreslog att dom skulle avstå från det extra avdraget och i stället höja priset till kr. 1.900:- Därvid blev det. Därutöver fick vi skaffa urna och hade en del andra kostnader. Det blev alltså ett "överskott" på kr. 1.400:-, som vi fördelat sålunda. Vi har under de gångna 10 åren lagt ut kr. 750:- för vården av båda gravarna, som vi tillgodogjort oss med kr. 250:- vardera. Då arvskiftet var gjort efter Ruthkom det en räkning på 140:- kr. för ett par stenlister till gravarna samt en kvarskatt på kr. 137:- Detta betalade jag ur egen kassa och ingen har vetat av det intill nu. Flickorna tyckte att jag skulle ta ut dom pengarna nu eftersom jag inte kunde tillgoda göra mej dom då utan att kräva arvingarna. Aldrig hade jag drömt om att få dessa pengar. Men då flickorna föreslog det, så tackade jag och tog emot. Det blev alltså kr. 373:- över. Dom har vi satt in på en bok i Sparbanken, Den heter J. B. Colldéns Familjegrav. Och vem som helst av oss tre får ta ut vad vården av graven kostar under så många år som det räcker. Hela denna historia har jag

berättat för David också, så ni ska veta hur det gått till. Och nu är vi tack-samma att ha bara en grav, där alla våra kära vilar. Och om ni också går in för kremering, så får ni säkert plats där också, om ni så vill. Om ni alltså inte vill ha era gravar där ni är eller blir bosatta.

Jag vet inte om jag berättat om att Olivia Moberg den 25/2 fördes i ambulans till Sahlgrenska som dom då trodde döende. Men på Torax-avdelningen fick dom liv i henne. Man öppnade och byggde provisoriskat in en apparat i hennes kropp. Två andra placerades en på vardera sidan om hennes säng. Och hon levde upp igen. Nu har dom satt in en grej i kroppen, som skall hålla hjärtat i gång 1 år, om hon i övrigt står ut med den. Ännu är hon kvar på sjukhuset, men pigg och glad och går uppe och ringer hem. Det är Besöksförbud f.n. på alla våra sjukhus på grund av Asiaten. Han stavas väl med stort A? Så de mängder av hälsningar till er bästa ätte

Julia